

Havannas Konstbiennial

Eva Björklund

Den etablerades 1984 för att ge plats för konstnärer som inte var välkomna på de extravaganta biennialerna i Europa. Med en minibudget visar den konsten som en kraft i samhället - varken vara eller varumärke. Havannabiennalen utmärktes varken av butiksutställning eller kändisparader.

Biennalen var först inriktad på konst från Latinamerika och Karibien, men redan med andra biennalen – långt innan globaliseringen slagit igenom – beredde Havanna plats för Asien och Afrika. Nu anses den vara ett av världens främsta fora för konst från "Tredje världen" - även om konstnärer från andra länder också kan delta.

Biennalen genomfördes även under 90-talets ekonomiska kris, trots många svårigheter och begränsningar och Biennalen 2002 fick skjutas upp till 2003. Men snart kom den tillbaka och på 2010-talet började Havannabiennalen att etablera sig som föregångare också när det gäller att föra ut konsten i gaturummet, utanför institutioner och gallerier.

De första biennialerna utsåg pristagare, men sedan övergavs tävlingstanken. Nu utdelar dock Farberstiftelsen från USA sitt nya Kubanska konstpris på Biennalen. Men det är inte till de deltagande konstnärerna, utan till årets bästa kubanska konstnärer, oavsett om de finns på biennalen eller ej (se Faberstiftelsen sid 14)

Biennalen innehåller också musik, spektakel, dans, teater, konferenser och verkstäder under 4 veckor. Och mycket av den monumentala konsten i gaturummen blir kvar för gott. Se även sid 14: Farbersstiftelsen.